

Alleen op reis

De kapel is verlaten.

Zojuist hebben we afscheid genomen van Klaas.

Klaas wacht nu in zijn houten kist

op zijn laatste reis.

Het zal een echte thuis-reis worden.

Op zijn verzoek zal zijn familie hem begeleiden
naar zijn geboortedorp, waar hij begraven wordt.

De reis is lang en daarom eten zijn familieleden
eerst een broodje.

Klaas wacht in de kapel, alleen.

Terwijl ik me omkleed in de sacristie,

hoor ik echter een gesprek.

Vreemd, de kapel is leeg.

Nieuwsgierig kijk ik om de hoek.

Daar staat Sjef.

Bewogen is hij in gesprek.

Gelukkig voelt hij zich niet betrappt.

Ik ga terug naar de sacristie.

Maar de deur staat open

en ik kan het gesprek volgen:

"Het spijt me, jongen.

Ik kan niet met je mee.

Er is geen plaats meer in de auto.

Ik zal dus hier moeten blijven.

Ik vind het wel erg om jou alleen

te moeten laten gaan.

Altijd ben ik meegegaan,

maar deze keer kan het echt niet.

Ik hoop, dat jij het niet erg vindt.

Nou Klaas, het beste dan.

Wie weet tot ziens!"

